

BỆNH NHÂN NAN Y TIN TƯỞNG NƠI THIÊN CHÚA QUAN PHÒNG

... Đầu mùa hạ 1996, kết quả cuộc khám sức khoẻ định kỳ thật tốt đẹp. Nhờ ơn Chúa, mọi sự diễn tiến bình thường và tôi thấy đời mình toàn màu hồng!

Thế nhưng hạnh phúc không kéo dài lâu. Niềm vui thật ngắn ngủi. Bởi lẽ, ngay hôm sau, vị bác sĩ điện thoại thông báo cho tôi biết:

- Cuộc phân tích máu cho thấy có điều gì đó không ổn trong cơ thể. Chúng tôi muốn làm lại cuộc thử nghiệm này, để kiểm chứng có gì lầm lẫn không.

Cuộc thử máu lần thứ hai cũng đưa đến kết quả y như lần trước. Thế là bác sĩ quyết định làm thêm các cuộc khám nghiệm quan trọng khác để tìm cho ra triệu chứng chính xác.

Sáng hôm ấy, khi tỉnh thuốc mê, tôi thấy vị bác sĩ tiến lại gần với nét mặt nghiêm trọng. Tôi hiểu ngay có chuyện không lành. Bác sĩ nói:

- Ông bị ung thư nơi ruột già. Cần phải mổ tức khắc!

Bây giờ hồi tưởng giây phút ấy, tôi nhớ mình vẫn bình tĩnh. Tôi nghe như bác sĩ tuyên bố bệnh trạng của người nào khác, chứ không phải của chính tôi. Tôi ngạc nhiên vì thấy mình không hoảng hốt. Sau đó tôi mới hiểu rằng, trạng thái bình an tinh thần này là kết quả của 20 năm cầu nguyện, kể từ ngày tôi khám phá ra Tình Yêu THIÊN CHÚA. Đó cũng là kết quả lời nguyện của bao nhiêu người khác, cầu bầu thay cho tôi.

Tôi nhập viện ngay và được giải phẫu vào hôm sau. Trong lúc mổ, bác sĩ khám phá ra nhiều chỗ ung thư khác và cắt bỏ đi. Riêng phần ung thư chạm đến mật, bác sĩ chưa vội mổ. Hai ngày trước đó, tôi vẫn còn chơi thể thao, mập mạnh như thường. Bỗng nhiên một sớm một chiều, tôi trở thành người bị ung thư, với một tương lai bất định và đen tối.

Khi tôi hỏi thăm cô trợ tá bác sĩ về bệnh trạng thì cô trả lời:

- Bác đang ở trong giai đoạn thứ tư. 5% những người bị bệnh như bác chỉ sống hơn hai năm!

Tôi hết lòng ghi ơn sự ngay thẳng của cô y tá cho tôi biết sự thật, không dấu diếm. Sau này tôi biết thêm là vị bác sĩ giải phẫu đã thông báo cho gia đình rõ về bệnh trạng trầm trọng của tôi.

Việc bất ngờ khám phá ra chứng bệnh nan y dạy tôi bài học khó quên. Hơn bao giờ hết, tôi ý thức thân phận mỏng dòn của con người và nhận ra rõ ràng rằng:

- Cuộc sống của chúng ta đích thật nằm trong tay THIÊN CHÚA. Mỗi người chúng ta nên tự hỏi, mình sẽ phản ứng ra sao, nếu bất chợt một ngày nào đó, bỗng đứng trên bờ vực thẳm của sự sống: thập tử nhất sinh? Mình sẽ can đảm hay hốt hoảng khiếp sợ? Hoặc mình sẽ anh dũng chấp nhận bệnh trạng khiến mọi người chung quanh phải thán phục?

Vào thời thế chiến thứ hai 1939-1945, tôi từng phục dịch tại Âu Châu, trong các phi vụ oanh tạc. Nói thế có nghĩa là tôi từng đối diện với cái chết, từng vào sinh ra tử! Thế nhưng giờ đây, trong đời sống của một công dân thời bình, cao niên, phản ứng của con người có thể đổi khác. Điều này cho thấy, trước một trạng huống vô cùng hiểm nguy, con người sẽ tỏ lộ chân tướng đích thực của mình:

- Can đảm hay hèn nhất, tuân phục thánh ý THIÊN CHÚA hay phản loạn chống lại Ngài. Phản ứng tốt hay xấu tùy thuộc nơi tình yêu và mức độ sống kết hiệp của con người với THIÊN CHÚA.

Sau khi mổ, tôi được chữa trị theo phương pháp hóa học. Dĩ nhiên cuộc trị liệu thật khắt khe và mệt mỏi. Hiên thê tôi đúng là nơi nương ẩn cho niềm tin và tình yêu, đặc biệt trong thời gian thử thách này. Các con tôi cũng cho tôi nhiều sức mạnh và niềm vui. Bạn bè và người quen biết cũng nâng đỡ tôi bằng lời cầu nguyện và bằng cử chỉ thân thiện, chí tình. Tất cả những điều ấy giúp ích cho tôi rất nhiều.

Tôi thấy ngày sống của mình bị thu ngắn, nhưng tôi không hoảng sợ. Viễn tượng rời bỏ trần gian để đi vào cuộc sống khác, mới mẻ và tốt đẹp hơn, không thể gieo vào lòng con người những âu lo kinh hoàng. Trái lại, con người nên hân hoan mỗi khi nghĩ rằng:

- Mình ra đi về Nhà Cha, nếm hưởng hạnh phúc vô bờ, như lời thánh Phaolô Tông Đồ viết cho tín hữu Corintô rằng: "Điều mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, lòng người không hề nghĩ tới, đó lại là điều THIÊN CHÚA đã dọn sẵn cho những ai yêu mến Người" (1Cor 2,9).

Hơn bao năm trôi qua kể từ ngày tôi bị khám phá ra chứng ung thư trầm trọng. Cuộc chữa chạy tiến hành tốt đẹp và tôi tiếp tục an lành mạnh khỏe. Hôm nay, khi viết những hàng chữ này, lòng tôi dâng lên THIÊN CHÚA lời tri ân chân thành nhất và tôi ngâm nga câu hát: "Hong Ân THIÊN CHÚA bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca ơn Người".

Chứng từ Đức Tin của ông Francis, bệnh nhân nan y người Mỹ.

... "Nòi giống nào đáng trọng? Thừa nòi giống con người. Nòi giống nào đáng trọng? Thừa những người kính sợ THIÊN CHÚA. Nòi giống nào đáng khinh? Thừa nòi giống con người. Nòi giống nào đáng khinh? Thừa những kẻ vi phạm các điều răn. Thủ lãnh thì đáng trọng giữa anh em, còn những ai kính sợ THIÊN CHÚA thì đáng trọng trước mặt Người. Kẻ giàu, người sang cũng như kẻ nghèo: niềm hãnh diện của tất cả là kính sợ THIÊN CHÚA" (Sách Huấn Ca 10,19-22).

("Messenger de la Miséricorde Divine", Septembre/1999, trang 14-18)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt